

Sygn. akt V CSK 199/14

## POSTANOWIENIE

Dnia 29 października 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z powództwa S. P.

przeciwko P. [...] S.A. w W.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 29 października 2014 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 26 listopada 2013 r., sygn. akt I ACa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i  
zasądza od strony pozwanej na rzecz powoda kwotę 2.700 ( dwa  
tysiące siedemset ) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania  
kasacyjnego.**

## UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398<sup>9</sup> § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Skarżący oparł wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania na przesłance określonej w art. 398<sup>9</sup> § 1 pkt 2 k.p.c., powołując się na potrzebę dokonania wykładni art. 448 w zw. z art. 24 k.c. oraz art. 34 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych w odniesieniu do zdarzeń sprzed 3 sierpnia 2008 r.

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego, potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów zachodzi wtedy, gdy określony przepis prawa, mimo że budzi poważne wątpliwości, nie doczekał się jeszcze wykładni bądź jego niejednolita wykładnia wywołuje rozbieżności w orzecznictwie sądów, które należy przytoczyć (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 kwietnia 2014 r., IV CSK 623/13 oraz z dnia 10 października 2013 r., II UK 235/13 - nie publ.). W niniejszej sprawie problem przedstawiony przez skarżącego wielokrotnie był przedmiotem wypowiedzi Sądu Najwyższego i doczekał się jednolitej wykładni (zob. uchwały: z dnia 22 października 2010 r., III CZP 76/10, OSP 2011, nr 9, poz. 96, OSNC 2011, nr 2, poz. 42, BSN 2010, nr 10, s. 11 i z dnia 13 lipca 2011 r., III CZP 32/11, OSP 2012, nr 3, poz. 32, BSN 2011, nr 7, s. 9 oraz w wyroku z dnia 16 kwietnia 2014 r., IV CSK 320/13, nie publ. - w odniesieniu do art. 448 w zw. z art. 24 k.c., a co do art. 34 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych - uchwała z dnia 20 grudnia 2012 r., III CZP 93/12, OSNC 2013, nr 7-8, poz. 84, BSN 2012, nr 12, s. 11).

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398<sup>9</sup> § 2 k.p.c.).